

BLACK

van

Davy Leers

OPGELET !

Dit stuk is auteursrechtelijk beschermd bij ALMO bvba. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet, ... zonder schriftelijke toestemming.

Wanneer je beslist om het theaterstuk te spelen, kan je eenvoudig via [dit formulier](#) een **aanvraag tot opvoering** doen en de nodige **toneelteksten aankopen**.

Het **minimumaantal** te bestellen toneelteksten is gelijk aan de minimumbezetting + 1 exemplaar voor de regisseur. Wanneer dat aantal meer dan 10 is, is het minimum gewoon 10. Uiteraard kan je zoveel toneelteksten bestellen als je wilt.

Goed om weten: toneelgezelschappen die aangesloten zijn bij OPENDOEK krijgen **15% korting!**

Opgelet: als je van een auteur rechtstreeks een digitale tekst hebt ontvangen, is het niet de bedoeling deze tekst zelf te printen en te gebruiken. Dit is bedoeld als **zichtzending**.

! Vergeet geen aangifte te doen van je opvoeringen bij [SABAM](#) of [OPENDOEK](#) !

AUTEURSBUREAU ALMO BVBA
Jan van Rijswijcklaan 282, B-2020 Antwerpen
Telefoon: +32-(0)3/260 68 10
Fax: +32-(0)3/216 95 32
Aanvraag tot opvoering: <https://www.almo.be/theater>
Meer info te verkrijgen via info@almo.be

PERSONAGES

DON MICHELE NAVARRA (1905- †1958): bekend als ‘Padre Nostro’ (Onze vader): maffiabaas van de Corleone-clan en gediplomeerd arts. Ouderwetse soort: deftig, goed gekleed maar woest. Hij moordde niet zelf mensen maar besteedde dit uit.

LUCIANO LEGGIO (1925- †1993): een rat, van het gemene soort. Een verrader die leugens verspreidt en aast om zijn plaats over te nemen.

SALVATORE TOTÒ RIINA (1930 tot heden): bijnaam ‘Het beest’ vanwege zijn gewelddadige aard of ‘De korte’ wegens zijn lengte van 1,58 m. Op vroege leeftijd ouders en broer verloren. Rechterhand van Luciano en neemt de leidende rol bij de uitvoering van opdrachten (klusjes). Koelbloedig, een zeer gevreesd man.

BERNARDO PROVENZANO (1933 tot heden) : bijnaam ‘de tractor’: werkt voor Luciano

CALOGERO BAGARELLA (1935- †1969): werkt voor Luciano

VINCENZO COLLURA (1897 – †1979): onderbaas van Don Michele Navarra

ANGELO DI CARLO: neef van Don Michele Navarra

FILIPPO MARCHESE (geboorte onbekend - †1982): neef van Vincenza, huurmoordenaar en geschifte kerel. Werkt ook voor de mafia. Zijn bijnaam: Kamer van de Dood. Handelt zijn slachtoffers meestal af op gruwelijke wijze. Heel berucht.

VINCENZA MARCHESE: liefje van Leoluca (opgehangen in haar bruidsjurk door Leoluca omdat hij niet kon verdragen dat ze de zus was van een maffioso die samenwerkt met de politie)

LEOLUCA (1942 tot heden): broer van Bagarella

NINETTA (1944 tot heden): jonge zus van Bagarella, liefje van Riina

ARCANGELLA: jonge zus van Riina, liefje van Calogero Bagarella

MARIA: zus van Bagarella

GIOVANNA: zus van Bagarella

DOMENICO DI MATTEO (†1949): klikspaan

PLACIDO RIZZOTTO (1914- †1948): vakbondsman, secretaris-generaal van de Arbeid Raad van Corleone, vermoord door Don Michele Navarra na een dodelijke injectie.

CARLO ALBERTO DALLA CHIESA (1920 - †1982) : een jonge kapitein van de carabinieri, commandant van de Corleone squadriglia of squadron van de militaire politie.

FICO: handlanger van Don Michele maar een dief

ENRICO: handlanger van Don Michele

BIAGO: handlanger van Don Michele, een stotteraar

MIRELLA: hoertje

ROSELLA: hoertje

LORIANA: hoertje

STEM RECHTER

STEM VAN ADOLF HITLER

EVA BRAUN: vrouw van Hitler

Bepaalde mannelijke personages zoals Fico, Enrico, Biago, ... kunnen makkelijk toegang verlenen tot dubbelrol. Via attributen als snor, pruik, kostuum, grime... kan men ze vlug van gedaante doen veranderen. Hoe onopvallender, hoe beter.

KORTE INHOUD

Een theaterstuk over de maffiawereld dat zich afspeelt op het einde van de Tweede Wereldoorlog tot in het jaar 1958 in het dorpje Corleone, Sicilië. Het verhaal is gebaseerd op waargebeurde feiten.

Salvatore Riina is geboren op 16 november 1930 in Corleone. Door zijn oom Giacomo Riina, een man van eer, werd Riina geïntroduceerd in de Corleone familie. De baas van die familie was dokter “Onze vader” Don Michele Navarra. Navarra was machtig en werd door het hele dorp gerespecteerd. Na de Tweede Wereldoorlog was de Corleone familie gedecimeerd, maar de familie werd gereorganiseerd door Angelo Di Carlo, een neef van Navarra, en door Vincenzo Collura. Di Carlo, die een marinier was gedurende de oorlog, had goede politieke contacten. Hij wou Navarra als de baas met toestemming van de meest belangrijke Siciliaanse bazen. De toestemming kwam er en Navarra werd de baas met Collura als onderbaas. De nieuwe baas werd alleen niet door alle leden van de familie geaccepteerd. Naast hem waren er nog een aantal jonge leden, die geleid werden door Luciano Leggio, neef van Leoluca, die een oorlog wouden beginnen tegen Navarra.

De jonge Riina sloot zich aan bij Luciano Leggio’s fractie en in 1949 vermoordde hij Domenico di Matteo. Dit was zijn eerste moord waarvoor hij 12 jaar gevangenisstraf verkreeg. Na zes jaar kwam hij vrij en keerde hij terug naar Corleone. In het arme Corleone, waar Leggio’s fractie zich bezig hield met het smokkelen van sigaretten, afpersingen en overvallen, zou er een nieuwe en rijke zaak bijkomen: de publieke contracten. De Italiaanse regering was van plan een dam te bouwen bij de Belice rivier. De kosten waren rond de 20 miljoen. Leggio had een plan om tijdens de verkiezingen mee te helpen aan dit project door o.m. contracten af te sluiten met onontwikkelde boeren. De boeren waren dan wel arm, maar kregen de beste moordenaars van het dorp: Salvatore Riina en Bernardo Provenzano. Don Michele deelde zijn mening hierover niet. Hij wilde in zijn Corleone niet dat er een dam gebouwd werd omdat hij zijn waterputten dan niet meer kon uitbuiten. De fractie begon zich stilaan in tweeën te splitsen en Luciano trommelde troepen bij elkaar voor een aanslag op Navarra. Op 2 augustus 1958 werd Navarra, tijdens een rit in zijn auto, doodgeschoten. Op dit moment brak er een eerste maffia-oorlog uit. Vanaf het moment dat Navarra werd tot 1963 werden er 140 leden van beide fracties vermoord in Corleone. Aan het einde van de oorlog werd Luciano Leggio de huidige baas, Riina de onderbaas en Bernardo Provenzano werd de consigliere.

De staat reageerde op al het geweld, maar in 1969 werd het proces van de maffiaoorlog van Corleone ontheven. Toen Luciano Leggio gearresteerd werd in 1974 werd Riina de officiële baas. Riina werd een van de meest belangrijke, gewelddadigste baas van de maffiageschiedenis. Eind de jaren 70 en begin jaren 80 maakte Riina oorlog met iedereen die het niet met hem eens was: maffiabazen, politieagenten, mensen uit de politiek, journalisten en rechters die tegen de Cosa Nostra vochten. De maffia oorlogen liet duizenden doden na en op het laatst bekroonde hij zichzelf tot baas der bazen. Pas in 1993 werd Riina gearresteerd en veroordeeld tot levenslang, voor het plegen van inmiddels meer dan duizend moorden. Zijn rijk zou instorten.

Veel actie, spanning en drama, afgekruid met zwarte humor. Kortom een must voor al wie houdt van dit genre.

DECOR

Basisopstelling (minimumvereisten):

Er wordt globaal gewerkt met een vast decor. Af en toe worden stoelen verplaatst.

Op het hoofdpodium staat centraal een ronde tafel met twee stoelen in diagonaalprofiel. Jardin voor: een stoel richting zaal. Cour voor: een stoel achter een kleiner, rond tafeltje en een stoel zijlings van de tafel weg. Het is ook leuk om Italiaanse accenten in het decor te verwerken.

Als achterwand een wit projectiedoek over gans de breedte dat ook schimmenspel toelaat.

Verder is het podium omringd met zwarte theaterdoeken.

EERSTE BEDRIJF

PROLOOG

MUZIEK: 'La Vie en Rose' van Edith Piaf

Tekstprojectie: Jaar: 1945. Seizoen: Lente. Dag: 30 april

Eva Braun, de vrouw van Hitler, zit op een stoel aan het tafeltje voor zodra het publiek binnenkomt. Wantrouwig kijkt ze in de zaal. Bij de aanvang van het stuk, als de muziek uitfade spreekt ze het publiek toe in haar bruidsjurk.

EVA: Hier zit ik nu. Samen met u. Ik weet niet hoe ik me nu moet voelen. In eerste instantie ben ik heel blij. Je kan het misschien moeilijk geloven maar ik zie hem echt graag. Hij heeft zo'n sterke nadruk gelaten op onze maatschappij en zijn geschiedenis zal voor eeuwig voortleven. Alsook de mijne. Er zal over mij gesproken en geschreven worden als zijn vrouw. Zijn rechterhand en toeverlaat. Hij heeft me dit prachtige kleed bezorgd en een diamanten ring. Is hij niet mooi? Hij zei dat het mijn innerlijke schoonheid weerspiegelt. Is dat niet het liefste wat je ooit gehoord hebt? Auschwitz. Dat was ons kind. 5 jaar lang. Het was het grootste van al onze Duitse concentratiekampen. Daar hebben we 1,1 miljoen joden geofferd. God zal ons wel danken. Het is nog nooit iemand gelukt om zoveel mutaties te doen verdwijnen om de wereld proper te houden. Om God zijn schepping niet verloren te laten gaan. Ik ben dan ook erg trots op mijn man, weet u.

HITLER *(we horen zijn stem vanuit de coulissen)* Hast du deine Pille genommen?

EVA Nein, liebe. Noch nicht.

Zijn vriend Mussolini was ook een lieve man. Hij was een Italiaanse onderwijzer die van 1922 tot 1945 mijn man hielp in Italië. Hij kon er ook wat van. Hij had volledige controle over de media en kon zo ons geloof doorgeven aan het bella Italia.

Tot een Britse-Amerikaanse Invasie op Sicilië plaatsvond op 10 juli 1943 met

luchtlandingen en landingen uit zee. Vanaf toen liep het mis. En nu is Mussolini...

HITLER: *(we horen zijn stem vanuit de coulissen)* Nehmen Sie Ihre Pille!

EVA: Ja, ja. Ich nehme sie jetzt. *(begint te wenen)* Hij kan er niet aan doen. Soms als het niet meezit, kan hij heel agressief worden. *(pauze)* Maar ik weet dat hij het altijd goed meent. *(veegt haar tranen weg)* Hier gaan we.

Ze slikt de cyaankalipil in, lijkt te stikken en belandt op de grond. Na enkele naschokken sterft ze. We horen een geweerschot dat samenvalt met een black out.

We horen op klankband gejuich van het volk met een Italiaanse tekst in de aard van 'Hitler e Mussolini sono morti, la guerra è finita, Hitler e Mussolini sono morti' (vertaald: 'Hitler en Mussolini is dood, de oorlog is voorbij, Hitler en Mussolini is dood'.)

TAFEREEL 1

Tekstprojectie: Jaar: 1945. Seizoen: Zomer. Plaats: Corleone.

Vincenzo staart jardin richting zaal. Fico zit op een stoel aan het centrale tafeltje met een bord pasta. Angelo staat schuin achter hem in een afwachtende houding.

VINCENZO: Mooi behang hé, Angelo? Echt knap. Wanneer heb je het laten doen?

FICO: Toen de Tweede Wereldoorlog voorbij was.

VINCENZO: Ah, zo. Dat verklaart de frisse kleuren erin. Vind je ook niet, Angelo? Wel een beetje te groen, vind ik persoonlijk. Groen is niet echt mijn kleur maar toch knap behang. Het weerspiegelt een nieuwe start, een nieuw leven. Joie de vivre. *(wandelt tot bij Fico aan het tafeltje)* Smaakt het wat je daar aan het eten bent?

FICO: *(knikt)*

VINCENZO: Hoort dat ook bij de nieuwe levensstijl? *(Fico weet niet wat zeggen)* Wat is het?

FICO: Een euhm...Siciliaanse pasta.

VINCENZO: Mag ik eens een hapje proeven? *(eet)* Mmmmm.... Ja, niet slecht. Zelf gemaakt? *(Fico knikt, Vincenzo proeft verder)* Wat zijn die groene dingen erin?

FICO: Kikkererwten.

VINCENZO: Die kerel hier heeft iets met groen, Angelo. *(eet)* Ja, ja bijlange niet slecht. Angelo, jij ook een hap? *(Angelo wimpelt het voorstel af)* Ja, groen is ook Angelo zijn kleur niet. Mag ik? *(proeft van de wijn)* Oh...niets zeggen. Een Marsala. *(proeft en raad verder)* Semisecco. Klopt? *(Fico knikt)* Wel, wel, wel. We hebben hier een wijnkenner ook nog Angelo. Wie had dat gedacht? Mooi. Je weet je wijn te kiezen, Fico. Vertel nu eens Fico, is je smaak voor mannen ook zo goed?

FICO: W..Wat?

VINCENZO: *(haalt een revolver boven en schiet door zijn schouder)*

FICO: Aahhh!

VINCENZO: Ik spreek toch geen Kantonees. Spreek ik Kantonees, Angelo? Ik herhaal: neuk jij graag mannen?

FICO: Nee!

VINCENZO: Waarom neuk je mijn baas dan?

DOMENICO: Ik...ik...

VINCENZO: Don Michele wordt niet graag geneukt door andere mannen. Alleen door zijn vrouwtje, Bellini.

FICO: Maar...maar...

VINCENZO: Waarom neuk je hem dan langs achter, Fico?

FICO: Maar ik...

VINCENZO: *(Vincenzo neemt zijn arm vast bij de gewonde schouder en trekt hem tot achter zijn rug. Zijn gezicht belandt op tafel, in zij aanzicht naar het publiek.)*
Hoe voelt dat, Fico? Hoe voelt het als ze u langs achter pakken? Voelt dat goed? Krijg je daar een stijve van?

FICO: Nee! Nee!

VINCENZO: Hoe? Maar daarnet zei je nog dat je mensen graag langs achter naait?

FICO: Dat is niet waar!

VINCENZO: Noem je mij een leugenaar, Fico? Is dat het? Een godverdomse leugenaar.
(richt zijn revolver achter zijn hoofd)

FICO: Alsjeblief, nee! Ik kan het uitleggen.

VINCENZO: Wat kun jij uitleggen, Fico? Hoe je lul per ongeluk vanachter in zijn opening belandde? Of waar al dat geld naartoe is?

FICO: Stop! Aub.

VINCENZO: *(laat hem los)* Ben jij religieus, Fico?

FICO: Euhm...

VINCENZO: Een simpele vraag, Fico. Geloof jij in God? (*richt zijn revolver op zijn slaap*)

FICO: Ja, ja.

VINCENZO: Je klinkt heel religieus want je zegt tweemaal ja. Angelo hier is heel religieus. Hij bidt elke dag voor zijn mama. Nietwaar, Angelo? En wat staat er dan in de bijbel, Fico? Vertel me dat eens.

FICO: Euhm...

VINCENZO: Zeg het hem Angelo.

ANGELO: Gij zult niet stelen.

FICO: (*wil zich draaien naar Angelo*) Maar ik, ik...

VINCENZO: (*schiet een tweede keer*)

FICO: Aaargh!

VINCENZO: Waar is het geld, Fico?

FICO: (*Hij antwoordt niet onmiddellijk waardoor Vincenzo hem bij de haren vastneemt.*)Aaah!

VINCENZO: Waar?!

FICO: Onderaan in mijn kleerkast.

VINCENZO: (*doet teken naar Angelo, Angelo af en hij laat Fico los*) Je zou meer de bijbel moeten lezen, Fico. Och, zie nu. Je verpest helemaal je nieuw Perzisch tapijt. (*Angelo terug op*) Zit alles erin? (*Angelo knikt*) (*doen aanstalte om te vertrekken*) Weet je, Fico, het had helemaal anders kunnen lopen. Jij, met dit zomers weertje op een mooie villa in de Caraïben, een auto die meer verzuipt dan rijdt. Elke avond lekkere hoeren die je neuken waar je het graag hebt. Dan moest je niet leven in dit stikkend, kotsgroen hok hier. (*draait zich om om te vertrekken maar draait dan meteen terug*) Och ja, doe God een goeiedag van me.

FICO: Nee!

Vincenzo schiet 3 tot 4 maal. Suggestie: licht fade uit zodanig je de vlammen van de schietpartij nog ziet.

TAFEREEL 2

Volgend fragment wordt via filmprojectie in beeld gebracht.

Suggestie achtergrondmuziek: Nino Rita – Love theme from the godfather

STEM TOTÒ: Ik werd geboren in het jaar 1930 in een klein dorpje Corleone in Sicilië.

Ik leerde doorheen mijn jeugdige jaren veel van mijn padre. Tot op een dag in 1943 hij tot mijn groot verdriet ontnomen werd, samen met mijn zevenjarige broer Francis. Mijn padre wou het buskruit uit een niet-ontplofte Amerikaanse bom halen die we gevonden hadden op ons landgoed. Het metaal zou hij verder verkopen om ons van eten te kunnen voorzien. Op het moment dat hij stierf, voelde ik me verraden door de wereld. Haat tegen de maatschappij. Wrok.

Op een zekere dag leerde ik Luciano Leggio kennen. Hij was als een tweede padre voor me. Hij werd geboren op een mistige winterdag in januari 1925, in een krot op Via Lanza, dicht bij de politie kazerne. Luciano was de vierde van zeven kinderen van Rosa Maria Palazzo en Francesco Paolo, een rondreizende boer, die op het platteland woonde. Zijn broers en zussen waren: Maria Antonina geboren in 1910, Girolama, geboren in 1913, Carmela geboren 1921, Carmelo, verstandelijk gehandicapt, geboren 1927, Salvatore geboren 1930 en Bernarda geboren in 1935. Toen hij achttien was, werd hij ingewijd door de arts, Don Michele Navarra. Luciano Leggio is nu lid van de Corleone cosca, of la famiglia, die weldra ook mijn famiglia zou worden. Leggio hield van macht. Hij had een manier van kijken naar mensen die iedereen deed schrikken, zelfs die van la famiglia. Het kleinste ding jaagde hem op en dan verscheen er een vreemd licht in zijn ogen dat de gecreëerde stilte om hem heen droeg. Eén ding was zeker. Als je voor hem werkte, moest je oppassen hoe je sprak. Een verkeerde toon van stem, een verkeerd begrepen woord, en ineens die stilte. Je kon de dood ruiken in de

lucht. Iedereen die hij molde, herinnerde alleen nog zijn gelaatstrekken van grillige terreur. Die macht wou ik ook.

TAFEREEL 3

Tekstprojectie: Jaar: 1948.

Twee handlangers binden Placido Rizzotto centraal op een stoel met touw vast. Zijn mond is gesnoerd met een blinddoek. Zodra hij vastgebonden is, gaan ze uit elkaar naar de coulissen aan weerszijden van het podium. In het duister, schuin achter hem, zien we Luciano Leggio.

PLACIDO: *(schreeuwt onverstaanbaar)* Laat me eruit, klootzak! Ik maak je kapot!

LUCIANO: *(komt zet een stap voor)* Placido, Placido. Je bent net een beest. Maar ik vind dat wel iets hebben. Dat beaamt nogmaals dat in elk van ons een dierlijke kant zit. Een drang om te overleven. Om het dominante ras te zijn. Als je het zo bekijkt, verschillen wij eigenlijk niet zoveel van elkaar. We jagen allebei. Maar nu ben jij de prooi geworden en ik de predator. Jij vecht om je leven en ik vecht om mijn positie in de keten.

PLACIDO: Bandito sporca!

Luciano neemt hem bij zijn keel terwijl Don Michele, onopvallend vanuit een hoek in het duister, het podium langzaam betreedt.

LUCIANO: Ik zou als ik jou was maar minder hoog van je troon blazen of voor je het weet stokt je adem en staat je hart stil.

DON: Genoeg!

Don Michele Navarra betreedt het podium langs jardin met een aktentas en neemt rustig de tijd. Dan doet hij de doek van Placido zijn mond.

PLACIDO: Don Michele.

DON: Placido Rizzotto. Met dubbele z en dubbele t, juist?

PLACIDO: Don Michele, wat ben je van plan met mij?

Don Michele doet een gebaar van stilte met wijsvinger voor zijn mond. Daarna draait hij zich om en legt zijn akten op de centrale tafel, opent ze en haalt er een spuit uit die hij begint te prepareren.

DON: Ik heb vernomen dat je als vakbondsman en secretaris-generaal van de Kamer van Arbeid veel moet slikken. Daar wordt je ziek van, weet je.

PLACIDO: Ziek?

DON: Ja, ziek. Doodziek. En ik ben er nu juist om je te genezen. *(is klaar met de spuit)*

PLACIDO: Maar, ik heb niets...

DON: *(wandelt tot hem)* Dat zeggen alle zieken die ik bezoek.

PLACIDO: Maar echt waar, ik mankeer niets.

DON: Ik vrees van wel, Placido Rizzotto. Jij mankeert een heleboel. *(Placido merkt de spuit)*

PLACIDO: Wat...wat ga je doen? *(Don komt dichterbij)* Nee, NEE, NEE!

Placido krijgt als een baby. Luciano houdt hem onder bedwang en legt zijn hand op zijn mond. Placido sterft aan de dodelijke injectie. Black out.

TAFEREEL 4

Tekstprojectie: Jaar: 1949.

We horen geluid van een TV-programma. Licht fade in op de centrale tafel. Totò en Bernardo zitten kijken TV, al starend naar het publiek. Af en toe nemen ze een hap van hun pizza die op tafel ligt. Lange pauze.

TOTÒ: Cappuccino.

BERNARDO: Vergeet het.

TOTÒ: Waarom niet?

BERNARDO: Ze zoeken een woord van elf letters, niet van tien.

Pauze.

TOTÒ: Sinds wanneer zenden ze dit programma uit?

BERNARDO: Nog maar vrij recent.

Korte pauze.

TOTÒ: Hoe laat is het?

BERNARDO: Twaalf uur.

TOTÒ: *(neemt een stuk pizza)* Ze zijn de pepperoncino verdomme vergeten.

Stomme idioten. *(pauze)* Wat spelen ze hierna?

BERNARDO: Annie, get your gun.

TOTÒ: Klinkt goed. Waarover gaat het?

BERNARDO: Het is een musical. Het verhaal is vrij geïnspireerd op de belevenissen van Annie Oakley, die deel uitmaakte van de Wild West Show van Buffalo Bill, samen met onder andere haar echtgenoot Frank Butler en Sitting Bull. Deze is echter niet de originele maar een verfilming met Betty Hutton en Howard Keel in de hoofdrollen. De originele kwam op de markt in 1946.

TOTÒ: *(starende reactie naar zijn partner)*

Pauze. Ze eten en kijken verder.

BERNARDO: Cappellini.

TOTÒ: Wat?

BERNARDO: Het woord dat ze zoeken. *(pauze)* Die signorina heeft wel knappe tieten. *(Totò kijkt hem aan)* Wat? Dat is toch. Zijn dat geen mooi tieten? Het zijn verdomme de mooiste tieten die je aan een vrouwenlichaam kunt hebben. *(pauze)* Rondborstig en volumineus. Niet te klein, niet te groot maar vooral sappig. Verdomme, ik krijg er dorst van.

Bernardo gaat een pintje halen en zet zich terug neer.

TOTÒ: Wel?

BERNARDO: Wat wel?

Totò gaat nu ook af en komt terug met een pintje. Hij bekijkt hem even als hij achter hem doorloopt en drinkt. Hij zet zich neer en ze kijken verder.

TOTÒ: En?

BERNARDO: Een woord met negen letters.

TOTÒ: Klootzak!

BERNARDO: Nee, dat kan niet.

TOTÒ: Dat is wel.

BERNARDO: Nee, klootzak. Dat kan niet.

TOTÒ: Waarom niet?

BERNARDO: Klootzak zijn acht letters, Totò. Rekenen is nooit je sterkste vak geweest.

Korte pauze.

TOTÒ: Kijk, het begint toch met een K of niet soms.

BERNARDO: Er zijn twee K's.

TOTÒ: Hoe laat is het nu?

BERNARDO: Kwart na.

De twee halen hun revolvers boven en kijken ze na.

TOTÒ: Klikspaan.

BERNARDO: Wat?

TOTÒ: Het woord.

Op dat moment stoppen ze hun revolvers weg en komt Domenico met Loriania jardin op.

- TOTÒ: *(staat op)* Ah, jullie zijn er. Kom toch verder binnen. *(Ze komen nu het podium op.)* Je moet daar niet bij de deur blijven staan. Dit is tenslotte jullie huis. Zet u. Een stuk pizza?
- LORIANA: Wie zijn die gasten, Domenico?
- TOTÒ: Oh, sorry. We hebben ons nog niet voorgesteld. Hoe onbeleefd van me. Ik ben Salvatore Totò Riina en dit hier is Bernardo Provenzano. *(kust elegant haar hand)*
- DOMENICO: Wat komen jullie hier doen?
- TOTÒ: Hoor ik daar enige vorm van vijandigheid? Heb je dat gehoord, Bernardo? Dat is niet erg gastvrij, Domenico. Je bent toch niet kwaad omdat ik hier even met je vriendin praatte.
- DOMENICO: Wat willen jullie?
- TOTÒ: Domenico, Domenico...*(tegen Lorian)* Is hij altijd zo, signorina? Ik weet dat hij vooral last heeft van een rateltong. Maar als je die agressiviteit en die tong combineert, kan hij je ongetwijfeld goed neuken in bed.
- DOMENICO: Godverdomme, klootzak!
- TOTÒ: *(neemt zijn revolver, Lorian* *krijst)* Rustig cowboy. Je moet nog niet direct op uw paard springen. Vertel ons eerst is aan wie je allemaal hebt geklikt.
- DOMENICO: Maar aan niemand. Ik..
- TOTÒ: *(schiet zijn vriendin neer)* Oh, sorry. Bracht ik je uit je concentratie? Je was iets aan het uitleggen.
- DOMENICO: *(plots angstig)* Ik...ik...
- TOTÒ: Wat is er? Je tong ingeslikt? En daarjuist kon je nog zo goed praten. Vreemd. Vind je dat ook niet vreemd, Bernardo?
- DOMENICO: Luister, ik heb misschien iets laten vallen tegen Enrico maar ik had geen...
- TOTÒ: Je weet toch, Domenico, wat Luciano met klikkers doet?

DOMENICO: Alsjeblief, zeg niets tegen hem. We kunnen iets regelen. Ik geef je 25%.

TOTÒ: Kom, ga rustig zitten. *(hij zet zich op de middelste stoel met zicht naar publiek)* Relax. Je staat verdomme helemaal te zweten. Bernardo, die man zweet als een paard. Geef die kerel eens een handdoek. *(Bernardo overhandigt de handdoek)* Kom, neem een stuk pizza want je ziet er maar bleekjes uit. Vind je ook niet Bernardo dat hij er wat bleekjes uitziet? Kom, eet. Is lekker hé? Wel goed kauwen, belangrijk voor je spijsvertering. Anders krijg je last van je darmen. Dan krijg je van die vervelende, pijnlijke krampen waar je nog harder van zweet. Heeft Bernardo soms ook last van, nietwaar Bernardo?

DOMENICO: Oké, luister.

Op dat moment wurgt Totò, Domenico met een stuk touw terwijl Bernardo het pizzastuk uit zijn hand neemt en verder opeet. Totò kijkt na afloop naar Bernardo.

BERNARDO: Goede salami wel.

We horen plots muziek infaden. Het is het liedje van Ethel Merman – There's no business like show business.

TOTÒ: Oh, die film begint. *(gaat zitten, Bernardo volgt)* Hoe noemde die ook al weer?

BERNARDO: Annie, get your gun.

TOTÒ: Juist.

BERNARDO: Hier, kom. *(neemt de doos met pizza)* Neem nog een stuk met extra salami.

Ze volgen de film.

BERNARDO: Wist je dat deze film een grote hit is op Broadway?

TOTÒ: Nee.

BERNARDO: Ja, 1147 keer vertoond.

TOTÒ: Och.. schei uit.

BERNARDO: Nee, echt waar.

We horen nu een fragment van de film: Anything you can do, I can do better. Totò begint met de scène te lachen.

TOTÒ: Haha, zie ze bezig. *(lacht hardop)* Hahaha. Hilarisch. Nog een pintje, Bernardo? *(gaat af en komt na een tijdje terug)* Heb ik iets gemist?

BERNARDO: Ze gaat juist naar ...

TOTÒ: *(lacht)* Haha. Zie ze gaan, wat een joekel.

BERNARDO: Wat doen we met hen?

TOTÒ: Buiten staat een container bij de pizzeria voor afval. Kunnen we een cadeautje achterlaten voor die idioten. Dat zal hun leren van geen pepperoncino te gebruiken. Haha.. maar zie nu. Dit is echt fantastisch. *(drinkt van zijn pintje, Bernardo blijft hem starend bekijken)* Oké, goed. We beginnen eraan. We beginnen met die slet. Ik zal haar al bij de ansjovis leggen. Maak jij ondertussen wat verse koffie. Daarna dragen we hem samen weg.

Totò rolt zijn mouwen op en begint de vrouw van het podium te slepen langs jardin. Bernardo gaat langs cour af voor koffie.

Vincenzo op met Angelo. Ze praten in de coulissen voor hun opkomst.

VINCENZO: Heb je hem zien kruipen voor zijn leven. Echt zielig.

ANGELO: Ha, wat een pisser.

VINCENZO: Volgens Enrico moeten we hier zijn.

Betreden het podium langs jardin.

VINCENZO: Hallo? *(komen dichterbij tot Domenico)*

ANGELO: Is hij mors?

VINCENZO: Lijkt erop.

ANGELO: Teveel pizza gegeten?

VINCENZO: Lijkt me sterk. Tenzij de pizza besproeit is met een dodelijk sausje. (*proeft met een vinger*)

ANGELO: Wat doe je nu?

VINCENZO: (*voelt met zijn vingers aan de pizza*) Pizza is nog warm.

ANGELO: Je had misschien wel dood kunnen zijn. En?

VINCENZO: Verschrikkelijk. Geen pepperoncino. Iemand is ons voor geweest.

ANGELO: Ik ruik koffie.

Ze nemen beide hun revolvers.

Vincenzo gaat af naar de keuken. Totò komt terug binnen. We horen op datzelfde moment een schot in de keuken. Totò maakt van de afleiding gebruik om Angelo neer te schieten. Hij is zwaar geraakt. Bernardo komt opgerend en beide vluchten weg. Vincenzo komt nog hinkend achterna en vuurt een paar schoten terwijl ze wegrennen.

VINCENZO: Angelo. Nee, nee, nee. Angelo, blijf bij me. Angelo...Angelo! Nee!

Angelo sterft in de armen van Vincenzo.

MUZIEK : overgangsfase

Suggestie: Tony Bernett – Rags to Riches

TAFEREEL 5

Tekstprojectie: Jaar: 1950.

We zijn in een diner. De serveuse brengt twee cappuccino 's naar het centrale tafeltje waar het koppel Leoluca en Vincenza zitten.

LEOLUCA: Mijn honniepon.

VINCENZA: Teddybeertje.

LEOLUCA: Poesje.

VINCENZA: Tijgertje.

LEOLUCA: Amore.

VINCENZA: Tesoro.

DIENSTER: Zo, due cappuccino's.

LEOLUCA: *(drinken)* Ti adoro.

VINCENZA: Ti amo.

LEOLUCA: Sei la cosa piu bella del mondo. (Jij bent de mooiste van de hele wereld.)

VINCENZA: Amore mio. (Schat van me.)

LEOLUCA: Tu mi fai bruciare dentro! (Je zet me in vuur en vlam.)

Beiden drinken terug samen van hun cappuccino.

VINCENZA: Ik kan haast niet wachten.

LEOLUCA: Je moet je geen zorgen maken , mijn poesje. Er kan niets mislopen.

VINCENZA: Je maakt me echt geil als je me poesje noemt. Ik krijg eigenlijk een beetje honger.

LEOLUCA: Jij maakt mij hongerig. *(Vincenza giechelt)* Dienster!

VINCENZA: Twee Apulische pannenkoeken, wel met verse spinazie en geitenkaas, en een sinaasappel-korianderflensje gevuld met roomijs en een pana cotta con frutti rossi.

LEOLUCA: Stesso. Jouw eetlust maakt me helemaal wild. Ik zou jou liever hier en meteen opeten.

VINCENZA: Oh, bambino cattivo.

LEOLUCA: Gaan we het doen?

VINCENZA: *(knikt)*

LEOLUCA: Ti amo da morire, amore.

VINCENZA: *(staan beiden recht richting zaal met elk twee revolvers)* Klootzakken! Iedereen blijft zitten waar hij zit. Dit is een overval! Als ook maar één iemand een scheet laat, schiet ik jullie hersenen aan flarden zodat ze de stukjes achteraf kunnen flamberen om te dressereren.

TAFEREEL 6

Het koppel uit vorige scène blijft centraal in freeze staan in een donkerrood, gedimd licht. Eén tafeltje centraal met een stoel naar publiek. Filippo Marchese op. Hij neuriët 'La vie en rose' van Edith Piaf en voorziet de tafel van een nieuw tafelkleed. Hij gaat terug af. Komt terug op en dekt de tafel. Hij gaat daarna weer af en komt op met een bordje vlees en brood. Hij staart naar de zaal en begint aan zijn eerste stuk.

FILIPPO: Ja, smaakt naar lamsvlees. Maar iets zoeter. Wel een beetje droog. Volgende keer iets meer saus. *(proeft nogmaals)* Ja, volgende keer zeker iets meer saus. En sterker afkruiden. *(proeft nogmaals)* Ja, zeker sterker afkruiden. Je hoort me niet zeggen dat het slecht is. Alleen een beetje mager. Een beetje flets. Ja, dat is het juiste woord. Flets. Maar kom, voor een eerste keer, niet slecht. Ik experimenteer graag, zie je. Dat doen wij toch allemaal? Zeker als je gekozen hebt voor een nieuwe uitlaat. Een nieuwe wedergeboorte. Ja, zo kan je het wel noemen. Want voor je het weet, zit je vastgeroest in een routineus patroon. Je staat op, je eet, je drinkt, je gaat werken, je eet en drinkt, je werkt, je komt thuis, eet en drinkt, je kakt alles terug uit en je kruipt in je nest. Nee, mij niet gezien. Ze gaan mij niet meer hebben. *(pauze)* Het is hier wel warm. Hebben jullie het ook zo warm? Het lijkt hier verdorie wel 38°C. *(ruikt)* Dat verklaart wel waarom die stank zo blijft hangen. En daar zit ik nu in te eten. Zie je nu met wat ik het moet doen? Smerige communisten. Ik zou al hun koppen kunnen afhakken. Buon appetito.

Black out

MUZIEK : overgangsfase

Suggestie: Nino Rota – The Pickup.

TAFEREEL 7

Don Michele en Luciano aan het centrale tafeltje. Totò en Bernardo staan recht.

DON: *(lange pauze, steekt een sigaar op)* Hoe gaan de zaken?

LUCIANO: Goed.

DON: Heb je alles gedaan wat ik je gevraagd heb?

LUCIANO: Ja. Deze twee mannen hebben de nodige stappen ondernomen. Bernardo Provencano en Salvatore Totò Riina

DON: Aha, dus jij bent Totò Riina. *(staat recht)* Ik heb al veel over je gehoord. Je oom Giacomo is een goede vriend van me. Heb jij Domenico eigenhandig ... *(hij knikt)* Dat is goed jongen. *(geeft hem een klopje op de wang)* Welkom in la famiglia. Dit dorpje beseft soms niet wat ik ze gegeven heb. Er zijn nog altijd ratten die aan je knabbelen om meer terwijl ik degene ben die ervoor zorgt dat er brood op de plank komt. Dat hun kinderen school kunnen lopen. Dat ze gevrijwaard blijven van ziektes. Dat hun akkers geoogst kunnen worden. En toch blijven er nog verraders onder hen. Vandaar we waakzaam moeten blijven. Net als een hond die waakt over zijn bot, moeten wij het ras dat zich tegen ons keert elimineren. Ze verpestten de luchtkwaliteit in onze straten als een geur van look die blijft hangen in je kleren. Respect is voor sommigen een nieuw begrip dat erin moet geklopt worden.

LUCIANO: Ons respect zal je altijd hebben, Don Michele.

DON: Bedankt, jongens. *(pauze)* Is er nog iets dat je wilt vertellen want je kijkt precies zo bedrukt.

LUCIANO: Wel...Angelo.

DON: Wat is er met Angelo?

LUCIANO: Hij is...

DON: Wat? *(roept)* Hij is wat?

LUCIANO: Dood.

- DON: Ik geloof je niet. *(legt zich er dan bij neer)* Mijn neef, dood? *(pauze)* Hoe is dat gebeurd?
- LUCIANO: Vincenzo.
- DON: Wat is er met hem?
- LUCIANO: Hij onderbrak onze missie en...
- DON: En?
- LUCIANO: Hij heeft hem de dood ingejaagd.
- DON: Heeft hij hem neergeschoten?
- LUCIANO: *(knikt)*
- DON: Dat kan niet. Dat moet een vergissing zijn.
- LUCIANO: Ik vrees van niet.
- DON: Wat kwam hij daar doen?
- LUCIANO: Wel dat vragen we ons ook af. Hij had daar niets te zoeken tenzij...
- DON: Tenzij?
- LUCIANO: Tenzij hij en Domenico...
- DON: Nee, nee. Vincenzo is geen verrader. Daar ken ik hem te goed voor.
- LUCIANO: Juist daarom, Don Michele. Je zei het juist nog: de mensen zijn niet meer te vertrouwen. Degenen die dicht bij je staan, zijn dikwijls je ergste vijanden. *(korte pauze)* Luister. Als je wil, onderzoek ik het zaakje. Dan kan je met een gerust hart slapen zonder dat er iemand een mes in je rug plant. Wat denk je?
- DON: Oké. Maar dit blijft tussen ons. Begrepen?
- LUCIANO: Uiteraard. Dat spreekt voor zich. *(pauze)* Dan was er nog iets dat ik wou vragen.
- DON: Ik luister.

LUCIANO: Stel dat Vincenzo een rat is...wat moet ik dan met hem en zijn famiglia doen?

DON: *(geeft enkel een starende blik naar Luciano)*

LUCIANO: Begrepen.

Luciano doet teken naar zijn drie mannen en ze verdwijnen. Don Michele rookt verder van zijn sigaar.

TAFEREEL 8

Muziek van de begrafenis.

Suggestie: Nino Rota – Sicilian Pastorale

De ganse famiglia komt in zwart op. Gezichten richting zaal. Don Michele aanschouwt de plechtigheid eerst op afstand. Daarna neemt hij stilaan zijn plaats centraal vooraan in, naast Vincenzo. Het geheel vormt een visuele voorstelling zonder woorden tot op het moment dat de leden van de familie één voor één weggaan. Alleen Vincenzo en Don Michele Navarra vooraan.

Muziek gaat verder op de achtergrond.

VINCENZO: Padre...ik ben dom geweest. Ik heb Angelo alleen...

DON: *(doet een gebaar dat hij moet zwijgen)*

VINCENZO: *(hij fluistert iets in het oor van Don Michele)*

DON: We kunnen best een onderkomen voor je regelen. Maar nu is het een dag om te rouwen.

Lange pauze. De twee gaan plechtig af. De muziek fade uit.

TAFEREEL 9

We horen gelach en komen terecht in een gezellige sfeer van een bar. Iedereen gaat aan de centrale tafel zitten. Ze amuseren zich rot bij een partijtje poker.

Calogero, Arcangella, Ninetta en Totò op. Verder de maffia-zussen van Bagarella: Maria, Giovanna en tot slot Biago. Hij zit aan het tafeltje vooraan een krant te lezen en kijkt geregeld kwaad naar hen. Hij treedt op als barman.

CALOGERO: Biago, wij stikken van de dorst. Rep je luie kont eens tot hier, debiel.

(iedereen lacht, hij deelt de kaarten uit waarop Biago vanuit de coulissen opkomt met drank)

Over debielen gesproken, er waren eens drie stotterende idioten die hun stamcafé binnenkwamen. Achter de bar staat Carlos. Hij zegt tegen de drie stotteraars: “Als jullie zonder te stotteren een drankje kunnen bestellen, krijg je één gratis.” De eerste stotteraar begint, haalt diep adem en zegt: “water”. Hij krijgt een gratis glas water van Carlos.

Ook de tweede stotteraar haalt diep adem en zegt: “cola”. En, eerlijk is eerlijk, ook hij krijgt een gratis glas cola. *(Biago zet zich terug neer)*

De derde heeft het wat moeilijker maar uiteindelijk krijgt hij zonder stotteren het woord cappuccino uit zijn mond. Carlos die vraagt: “Met of zonder amaretto?” Waarop de derde stotteraar zegt: “k-k-k-k-k-k-klootzak”. *(iedereen lacht)*

BIAGO: N-n-n-niet gra-a-appig.

CALOGERO: *(het lachen sterft uit)* Zei iemand iets? Hoorde ik hier nu niet een wind voorbijkomen? Maria, heb jij een wind gelaten? *(knikt nee met een ingehouden lach)* Totò, heb jij iets gehoord? Nee, serieus. Heb jij iets gehoord? *(er valt een stilte als zijn blik verandert)* Het leek precies alsof iemand iets probeerde te zeggen.

BIAGO: *(staat op)* K-k-k-k-k-k-klootzak.

Pauze. Er hangt een gespannen sfeer waarop Calogero terug uitbundig begint te lachen, iedereen lacht met hem mee. Tijdens zijn gelach, wijst hij eens richting Biago.

GIOVANNA: *(ze spelen verder)* Ik ken nog een goeie. Twee stronten gaan een bank overvallen. Komt er een diarree aan: "Wat gaan jullie doen?".
De stronten: "Een bank overvallen". Diarree: "Mag ik mee doen?".
Stronten: "Nee, daar ben jij te plat voor!". *(ze lachen tot zij roept)* Royal flush, schijters! *(andere gooien met ongenoegen hun kaarten neer op de tafel)*
Totò, jij moet dealen.

Totò schudt de kaarten en deelt ze uit. Ondertussen steekt Calogero een sigaar op.

CALOGERO: Vertel jij eens één, Totò.

TOTÒ: Bwa, ik ken geen.

NINETTA: Ja, komaan Totò.

TOTÒ: Wat is het toppunt van lef?
Voor een neger zijn huis gaan kakken en zeggen dat zijn kind gesmolten is.

Iedereen buldert van het lachen. Calogero komt er bovenuit.

CALOGERO: En was het een stront of diarree?

Iedereen lacht verder.

ARCANGEL.: Full house.

Iedereen lacht nog luider.

CALOGERO: Ha, ha, goed schat. Heel zijn huis onder gekakt. Dat zal hem leren.
Biago, komt eens hier stuk stront en schenk bij. *(lachen verder)*

BIAGO: K-k-k-k-kust ze. K-k-k-k-k-k-klootzak.

Het lachen deint uit en er valt weer een gespannen stilte.

CALOGERO: Een man hoort bij de dokter dat hij ongeneeslijk ziek is en vraagt of er echt niets tegen te doen is. Waarop de dokter antwoordt dat hij misschien "modderbaden" kan proberen. Vraagt de man of dat inderdaad helpt.....

Antwoord de dokter: "Nee, maar dan kun je vast aan de grond wennen!!!" (*Ze lachen waarop hij rechtop staat en Biago neerschiet.*) Wie is hier nu de klootzak? Wie is hier nu de K-k-k-k-k-k-klootzak? Wen jij nu ook maar aan de grond, cretino (*spuugt op hem en gaat terug rustig zitten*)
Wie moest dealen? (*pauze en herhaalt maar luider*) Wel, wie moest dealen?

TOTÒ: Ninetta. Ninetta moest dealen. Nietwaar, Ninetta?

NINETTA: Ja... euhm...ik moest. (*ze deelt uit waarop een stille pauze volgt*)

CALOGERO: Dus Totò, Luciano zoekt nog een paar mannen.

TOTÒ: Klopt.

CALOGERO: Ik doe mee. Straight Flush.

MUZIEK : overgangsfase

Suggestie: Nino Rota – The halls of fear (de eerste 40 seconden)

TAFEREEL 10

Bij Filippo Marchese op Piazza Sant Erasmo. Gekend als de kamer van de Dood. Hij heeft 2 hoertjes in het gezelschap: Rosella en Mirella. Hijzelf zit op een stoel naast het tafeltje cour. Rosella zit op haar knieën met de rug naar de zaal en geeft Filippo een zogenaamde pijpbeurt. Mirella staat achter hem en masseert hem waarbij ze haar nagels in zijn bloot bovenlijf zet. De gelaatsuitdrukking van Filippo is kil, starend naar de zaal.

ROSELLA: (*veegt haar mond af en kijkt naar hem*) Schep ik je geen plezier?

FILIPPO: Toch wel. Ik snap nu waarom ze je Rosella noemen. Je bent zo zacht als een roos vanbinnen, Rosella.

ROSELLA: Dank je.

FILIPPO: Kom even op mijn plaats zitten. We gaan een spelletje spelen om het wat spannender te maken.

ROSELLA: Oh, ik ben dol op spelletjes.

FILIPPO: Hier. *(geeft een blinddoek aan Mirella)* Blinddoek haar.

Mirella blinddoekt haar vriendin terwijl hij achter haar komt te staan. Hij zwaait haar haar naar de andere kant en begint haar hals te kussen.

FILIPPO: *(overhandigt touw)* Hier. Bind haar polsen vast achter haar rug.

Mirella doet wat van haar gevraagd wordt. Filippo betast Mirella verder die er plezier blijkt in te hebben. Eens haar polsen vastgebonden zijn, snoert hij in een agressie Mirella's mond en dwingt haar tegen de grond.

ROSELLA: *(opgewonden van het geroep)* Oh, Filippo. Ik raak hier echt wel opgewonden van.

Hij bindt Mirella verder vast met touw. Eerst haar polsen, daarna bind hij een onderbeen aan haar bovenbeen zodanig ze geen weg meer uitkan.

ROSELLA: Mirella, alles oké? Neukt hij goed? *(Mirella probeert te roepen maar ze geraakt niet verder dan gemompel)* Mirella? *(Filippo zet zich bij Rosella op een tweede stoel en staart naar Rosella. Zij reageert angstiger.)*
Mirella?

FILIPPO: Boe.

ROSELLA: *(Rosella schrikt en huivert)* Wat...wat heb je met Mirella gedaan?

FILIPPO: Wat denk je? Raad eens.

ROSELLA: Ik...ik weet het niet. *(begint te wenen)*

FILIPPO: *(heel lief over haar wang strelend)* Komaan, Rosella. Je gaat nu toch niet wenen. Het spelletje is nog maar net begonnen en het leukste moet nog komen. Waarom ween je nu?

ROSELLA: Omdat ik niet weet wat je met Mirella gedaan hebt.

FILIPPO: Dat maakt het toch juist spannend. Je moet je geen zorgen maken. Mirella stelt het goed. *(Mirella roept nog even waarbij Rosella schrikt)*

ROSELLA: Waarom mompelt ze zo?

FILIPPO: Ze heeft een vod in haar mond.

ROSELLA: Een vod?

FILIPPO: Ja, een vod. Dat ken je toch.

ROSELLA: Ja. Maar waarom heeft ze dat in haar mond?

FILIPPO: Dat hoort bij het spel. Jij moet iets raden en als je het juist raadt, dan haal ik jouw blinddoek weg. Klaar? Het begint met 'n' en het eindigt met 'euken'.

ROSELLA: Neuken?

FILIPPO: *(maakt een luid geluid dat het fout is waarvan ze schrikt)* Mis.

Hij gaat naar Mirella, haalt een mes boven en bloedzakje (niet zichtbaar voor de zaal) en snijdt een vinger af terwijl ze krijst. Hij legt de vinger in een bordje op tafel bij Rosella. Mirella krijst nog na.

FILIPPO Het juiste antwoord was: Pasta Napoli uit eigen keuken.

ROSELLA: *(schreeuwt)* Wat heb je met Mirella gedaan?

FILIPPO: Ssst. Niet roepen. Dat verpest het spel. Als je wil zien wat ik met haar gedaan heb, moet je één raadsel juist raden. Pas dan, haal ik je blinddoek af. *(pauze)* Klaar? Wat staat er op het graf van een tandarts?

ROSELLA: Euhm...*(pauze)*

FILIPPO: Denk goed na.

ROSELLA: Ik weet het echt niet.

FILIPPO: Jammer.

Hij gaat terug naar Mirella. Zodra hij dichterbij komt, laat Mirella van zich horen. Hij haalt de prop uit haar mond.

MIRELLA: Jij, smerige klootzak! Jij...

FILIPPO: *(Hij houdt haar kaak vast.)* Zeg eens A.

*Zet zich met zijn rug naar de zaal en snijdt met zijn mes een tand uit terwijl ze krijsst.
Men kan hier gebruik maken van een bloedpil om het effect achteraf te vergroten dat ze uit haar mond bloed.*

ROSELLA: (roept) MIRELLA! MIRELLA!

Mirella bloed uit haar mond. Hij komt terug en legt de tand op tafel bij de (nep)vinger.

FILIPPO: Het juiste antwoord was: hier vul ik mijn laatste gaatje.

ROSELLA: Ik ben jouw spel beu. Ik wil hier weg!

FILIPPO: (grijpt haar bij de keel) Jij zal mijn spel spelen of je nu wil of niet. Jij gaat nergens heen. Begrepen? (laat haar los) Laatste kans.
Een dode zit op een trein. Wat klopt er niet? Denk goed na, Rosella. Deze moet je weten.

ROSELLA: Euhm... Zijn hart?

FILIPPO: En we hebben een winnaar! (hij gaat achter haar staan en verwijderd de blinddoek)

ROSELLA: (schrikt als ze Mirella ziet en begint te krijsen) MIRELLA! MIRELLA! (ze probeert zich los te maken)

FILIPPO: Hier. (verwijst naar de vinger en de tand) Neem een snackje.

ROSELLA: (krijst nog harder) Ah, nee...nee...(ze valt flauw)

Hij klopt een keer op haar wang. Geen reactie. Hij wandelt naar Mirella.

FILIPPO: Het ziet er naar uit Mirella dat je vriendin een dutje doet. Dan zullen wij ons nog wat alleen moeten amuseren. (gaat door haar haar en maakt haar benen los)

MIRELLA: (ze staat op) Kust ze. (spuugt het bloed in zijn gezicht)

Hij neemt rustig een wit zakdoekje en dept het bloed voorzichtig van zijn gezicht. Daarna grijpt hij ze bij het haar.

FILIPPO: Nu, dat was niet echt beleefd. Jij bent een hoer en ik betaal je tenslotte. Dan wil ik waar voor mijn geld. Je zou moeten weten dat de klant altijd koning is. Elk beroep heeft nu eenmaal zijn risico's.

MIRELLA: Ga jezelf neuken.

FILIPPO: Straks misschien. *(hij sleurt haar mee naar de tweede stoel)* Ga zitten.

Hij bindt haar bruut rondom de stoel vast met touw. Als hij bijna klaar is, komt Rosella terug bij haar bewust zijn.

FILIPPO: Ah, je vriendin wordt precies terug wakker. Welkom terug, Rosella.

ROSELLA: *(versuft)* Mirella...

MIRELLA: Rosella, geef niet toe aan die kloot.

FILIPPO: *(komt achter haar te staan en houdt zijn mes plots onder haar kin)* Zo, Rosella. Nu je terug bij ons bent, kunnen we de draad van ons spel weer verder oppikken. Tweede ronde. Ik geef je een raadsel en als je het goed oplost, laat ik je vriendin leven.

ROSELLA: En... als ik het niet oplos?

FILIPPO: *(houdt het mes dieper onder haar kin)* Dan...hak ik haar verder in stukjes en daarna jou. Klaar? Hier komt het: ik ben wat ik ben maar als je weet wat ik ben, ben ik niet meer. Wat ben ik? *(pauze)*

ROSELLA: Euhm...

FILIPPO: Wat zal het worden? De tijd tikt. Tic Tac. Tic Tac.

ROSELLA: Een... een hoer.

FILIPPO: *(lacht, staat rechtop en stopt zijn mes weg)*

ROSELLA: *(hoopvol)* Ja? Had ik het juist? Ik had het juist, niet?

FILIPPO: *(neemt richting zaal een stuk touw en draait zich dan om)* Een goede poging. maar helaas. *(hij wurgt Mirella)*

ROSELLA: (krijst) MIRELLA! NEE! (neemt een aanloop met zijn mes) Nee! Alsjeblief, nee. Nee, alsjeblief...

Mirella is dood. Filippo laat haar los.

ROSELLA: MIRELLA! (pauze) Jij, klootzak. (roept) Jij, godverdomse klootzak!

Hij wandelt tot bij haar en neemt zijn mes. Hij trekt haar hoofd naar achter en doet een aanzet met zijn mes.

ROSELLA: (houdt zich sterk) Loop naar de hel.

Onmiddellijke black out en gekrijs.

MUZIEK : overgangsfase

Suggestie: Nino Rota – The hall of fears (muziek speelt verder na 40 sec.)

TAFEREEL 11

Tekstprojectie: Jaar: Eind 1950.

Totò Riina wordt gehandboeid, gevolgd door Carlo Alberto Dalla Chiesa, tot centraal vooraan gebracht. We horen de stem van de rechter.

STEM: Volgens het artikel doodslag uit het wetboek van strafrecht quoteer ik: Hij die opzettelijk een ander van het leven berooft, wordt, als schuldig aan doodslag, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van de vijfde categorie. Doodslag gevolgd, vergezeld of voorafgegaan van een strafbaar feit en gepleegd met het oogmerk om de uitvoering van dat feit voor te bereiden of gemakkelijk te maken, of om, bij betrapping op heterdaad, aan zichzelf of andere deelnemers aan dat feit hetzij straffeloosheid hetzij het bezit van het wederrechtelijk verkregene te verzekeren, wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van de vijfde categorie. Dit hof verklaart hierbij Salvatore Riina schuldig bevonden te hebben op de moord van Domenico di Matteo. Met de verzachtende omstandigheden in acht nemende, wordt hem een gevangenisstraf opgelegd van 12 jaar. De zitting is gesloten. (*Riina wordt weggebracht.*)

TAFEREEL 12

Don Michele Navarra, Luciano Leggio, Bernardo Provenzano en Calogero Bagarella aan het centrale tafeltje. Don Michele en Luciano zitten neer.

DON: Hoe is het met Totò? Moet hij lang zitten?

LUCIANO: Ze hebben hem 12 jaar gegeven.

DON: De smerige zwijnen. En al nieuws van Vincenzo?

LUCIANO: We kunnen hem nergens meer vinden na zijn ondervragingen bij de carabinieri. Volgens mij heeft hij geklikt en zit hij ergens ondergedoken. Ik heb toch altijd al gezegd dat hij een rat is. Hij is de enige die van de moord op de hoogte was.

DON: Dan zal hij zijn verdiende loon nog wel krijgen. En wie is dat?

LUCIANO: Dat is Calogero Bagarella. De tweede zoon van Salvatore Bagarella. Zijn broer Leoluca en zijn zussen Maria en Giovanna kunnen ook aardig weg met wapens.

DON: Sinds wanneer huren wij wijven in? Ik bepaal nog altijd wie onder mij iets verdient, ja?

LUCIANO: Uiteraard, padre.

DON: En nu onder mijn ogen uit.

Luciano en zijn mannen vertrekken. Carlo komt op.

DON: *(staat op)* Ah, dag Carlo.

CARLO: Don Michele.

DON: Wat kan ik voor jou betekenen?

CARLO: Ik wou u iets vragen.

DON: Zet u. Ik luister. *(ze gaan zitten)*

CARLO: Zegt de naam Salvatore Riina u iets?

DON: Salvatore Riina? Ja, dat is die knul die Domenico di Matteo gedood heeft, niet?

CARLO: Klopt. Daar weet jij toevallig niets meer van?

DON: Ik? Nee. Ik ken hem niet persoonlijk als het dat is wat je bedoelt.

CARLO: Maar je bent wel op de hoogte van zijn activiteiten?

DON: Ik vang soms hier en daar iets op.

CARLO: Men beweert dat ze nog twee andere kerels gezien hebben toen de moord werd gepleegd. Maar daar weet jij ook niets van?

DON: Nee, daar kan ik je helaas niet mee verder helpen, Carlo. Nu het is te zeggen...

CARLO: Ja?

DON: *(hij komt dichterbij hem)* Ik heb wel volgens een gerucht vernomen dat één kerel Collura zou heten.

CARLO: Collura? Maar die hebben we onlangs ondervraagd. Verdomme.

DON: En...ben je niets te weten gekomen?

CARLO: Nee, niets. Enfin, niets dat ons hard bewijs oplevert. Bedankt voor uw tijd Don Michele. *(staan op)*

DON: Graag gedaan, Carlo. Altijd tot uw dienst.

Carlo verdwijnt.

DON: *(kijkt nog na en wendt zich dan tot het publiek)* Cretino.

TAFEREEL 13

Tafereel 6 herhaalt zich aan het tafeltje jardin met een stoel naar publiek. Filippo Marchese op. Hij neuriët weerom het liedje 'La vie en rose' van Edith Piaf en voorziet de tafel van een nieuw tafelkleed. Hij gaat terug af. Komt terug op en dekt de tafel. Hij gaat daarna weer af en komt op met een bordje vlees en brood. Hij staart naar de zaal en begint aan zijn eerste stuk.

FILIPPO: *(proeft)* Ja, veel beter. Ik zei het toch. Volgende keer iets sterker afkruiden en meer saus. *(proeft nogmaals)* Mmmm, dit is echt goed. *(proeft nogmaals)* Helemaal niet flets. Eerder pittig. Misschien iets te sterk afgekruid. Maar ik heb het graag wat spicy. Deze is wel mals. Niet als de vorige. Ja, zo mals als boter. En sappig. Verder een goeie textuur. Bijna een perfecte maaltijd kan je wel zeggen. Rosella, ik kan beamen dat je echt wel zacht bent vanbinnen. Goh, even doorspoelen. Zoals ik al eerder zei, spicy. *(drinkt)* Ze stond dan ook wel geiler dan de andere. Zo zie je dat goede kwaliteit ook veel aan je gerecht doet. Kwaliteit. Heel belangrijk woord. Mensen willen kwaliteit. Geen cretino die naast de pot pist. Onthoud dat goed. *(snijdt verder en eet van het vlees)* Sommige mensen zeggen dat ik ziek ben. Wie is hier ziek? Ziek is als je het snot hebt of de longen uit je lijf moet kuchen of dagenlang met 39°C koorts in je bed moet blijven liggen met vier flessen water naast je. Ik laat goed vlees niet weggroten. Er zijn miljoenen mensen die honger lijden in de wereld omwille van rijke klootzakken die aan de top van het land staan. Klootzakken die in paleizen wonen en op een gouden wc kakken. Klootzakken die regeringen vormen en elkaars gat aflikken. Zij pakken onze zaken af. Zaken waar wij recht op hebben. Maakt mij dat dan ziek? Zij noemen ons beesten. Wie is hier het beest? Zij maken ons. Zij vormen ons. Zij willen ons. En zij hebben het recht niet! Zij hebben godverdomme het recht niet!

Neem nu die twee hoeren. Dat is hun verantwoordelijkheid. Zij voeren de prijzen op. Zij sturen ze op straat. Zij dwingen ze om risico's te nemen. Zij willen ze neuken. Zij maken ze kapot. Dus vergeet die zever van, hij heeft het gedaan. Zij hebben het gedaan! *(pauze en kijkt naar zijn laatste stukje op zijn bord)* En zij zullen vergaan. *(eet zijn laatste stukje op)*

TAFEREEL 14

Giovanna en Calogero jardin op bij Enrico. Ze gaan na waar Vincenzo is en of hij iets meer weet over Totò's verraad.

ENRICO: Ah, hallo. *(zweet al uit zijn nek)* Wat kan ik..euhm voor jullie doen?

GIOVANNA: Ga zitten. *(brult)* Ga zitten! *(Enrico zet zich)* Dus Enrico, zegt de naam Salvatore Totò Riina u iets?

ENRICO: Euhm... wie?

GIOVANNA: Ik wist niet dat jij doof was. Wist jij dat hij doof was, Calogero? *(dreigender en luider in zijn oor)* Moest je eens mee naar een arts gaan. Navarra bijvoorbeeld.

ENRICO: *(staat op)* Alsjeblieft, ik weet van niets van Riina. Ik ben maar een boodschapper.

GIOVANNA: Maar dat is een wonder. Hoor je dat, Calogero? Hij is plots niet meer doof.

ENRICO: *(mompelt)* Ik hoor beter uit mijn rechter.

GIOVANNA: Ah zo, dan heb je die linker niet meer nodig.

Ze rukt zijn linkeroor eraf waarop hij krijst, zijn hand naar zijn oor brengt en terug op zijn plaats wil gaan zitten. Giovanna gooit het (nep)oor weg en neemt hem echter bij zijn kruis zodanig hij rechtop moet blijven staan.

GIOVANNA: Blijf nu ook maar rechtstaan, eikel. Ik wacht op een antwoord of ik kraak je ballen als twee kastanjes die afvallen in de herfst.

ENRICO: *(roept)* Ja, ja.

GIOVANNA: Wat ja?

ENRICO: De naam Riina zegt mij iets. *(Giovanna duwt hem terug op de stoel, neemt zelf een stoel en zich vlak bij hem)*

GIOVANNA: Wel, ik luister.

ENRICO: Ik heb in de krant gelezen dat hij in de gevangenis belandt is voor de moord op Domenico di Matteo. Ik zweer het. Dat is alles wat ik weet.

GIOVANNA: En Vincenzo Collura?

ENRICO: Wie? (*Giovanna doet aanstalte om zijn ander oor eraf te trekken*) Nee, nee! Oké, wat is er met hem?

GIOVANNA: Wat had hij daar te zoeken? (*geen reactie van Enrico*) Luister, (*ze haalt haar revolver boven en richt deze nu op zijn kruis*) je kan kiezen: of terwijl zeg je me nu wat hij daar te zoeken had of terwijl schakelen we, na je voorgerecht dat daar op de grond ligt, over op het hoofdgerecht. Ballen in tomatensaus.

ENRICO: Ik heb misschien iets laten vallen tegen hem.

GIOVANNA: En dat is?

ENRICO: Dat Domenico geld achterhield.

GIOVANNA: Ah zo. (*Calogero kijkt zijn zuster aan*) En waar is dat geld nu gebleven dan?

ENRICO: Waarschijnlijk heeft Vincenzo het meegenomen.

GIOVANNA: En enig idee waar hij nu is? (*geen reactie*)

Wel? (*Giovanna klikt de haan van haar revolver naar achter*)

ENRICO: Oké, oké. Hij is hier in Corleone.

GIOVANNA: Waar? (*duwt met haar geweer harder tegen zijn kruis*)

ENRICO: Ergens in de bergen. Navarra heeft hem een onderkomen gegeven in de bergen. Meer weet ik niet. Ik zweer het, alsjeblief.

GIOVANNA: (*kijkt verwonderd naar Calogero*) Oké, Enrico.

Ze staat op, stopt haar revolver weg en doet teken naar Calogero die een touw bovenhaalt en hem wurgt. Black out.

MUZIEK : overgangsfase

Suggestie: Muddy Waters – Mannish Boy

TAFEREEL 15

Tekstprojectie: Jaar: 1956. De vrijlating van Salvatore Riina.

Riina komt vervroegd vrij. Calogero, Bernard en Riina jardin op. Luciano volgend.

CALOGERO: Totò! Mijn vriend.

Ook de anderen geven hem een schouderklopje.

BERNARDO: En hoe was het in de gevangenis?

TOTÒ: Fantastisch. Elke dag een feestmaaltijd.

CALOGERO: Ha, dan ga ik in het vervolg met je mee. *(lacht)* En we nemen onze zussen ook mee. *(lachen)*

TOTÒ: Hoe is het trouwens met Ninetta?

CALOGERO: Goed. Goed. Ze miste je.

TOTÒ: Ik kan niet meer wachten om haar terug te zien.

CALOGERO: Ze komt er zo aan.

TOTÒ: *(tegen Luciano)* En hoe gaan de zaken?

LUCIANO: Goed.

BERNARDO: We hebben ons vooral bezig gehouden met het smokkelen van sigaretten.

CALOGERO: En afpersingen, overvallen...

TOTÒ: Er is dus precies nog niet veel verandert.

LUCIANO: We hebben speciaal op jou gewacht, Totò. De Italiaanse regering is van plan een dam te bouwen bij de Belice rivier. Het zou zo'n 20 miljoen kosten. Als we hieraan meehelpen tijdens de verkiezingen, gaat het hier om meer dan honderduizend hectare geïrrigeerd land. We maken de contracten klaar met enkele landeigenaars en dan kunnen we ons eigen bedrijf starten.

TOTÒ: Klinkt interessant. Wat zegt Don Michele hiervan?

LUCIANO: Wel, Don Michele is een oud man aan het worden. Laat ons zeggen dat hij niet helder meer denkt. Doe je mee?

TOTÒ: Tuurlijk doe ik mee.

Arcangella en Ninetta cour op.

NINETTA: Totò! (*knuffel*)

Luciano doet teken aan Bernardo en ze gaan jardin af.

ARCANGEL.: Dag broer. (*knuffel*)

TOTÒ: Arcangella. Hoe is het met je? Heeft mijn vriend jou wat verzorgd?

ARCANGEL.: Ja. (*neemt Calogero vast*) Hij heeft zich als een echte gentleman gedragen.

TOTÒ: Als een gentleman nog wel, Calogero. Dat moet je me eens voor doen.

CALOGERO: (*lacht*) Geduld, Totò. Wacht maar, je zou nog verbaasd van me staan.

TOTÒ: (*lacht*) Daar twijfel ik niet aan.

ARCANGEL.: Kom, we laten deze twee tortelduifjes even alleen.

Calogero en Arcangella flirtend jardin af.

NINETTA: Heb je veel aan mij gedacht als je in de gevangenis zat?

TOTÒ: Wat denk je? (*haalt haar schouders op*) Elke dag. Jij?

NINETTA: Elk uur van de dag. Ik weet niet wat het is maar ik voelde me leeg vanbinnen toen ik je niet meer zag. Alsof...

TOTÒ: Het leven geen zin meer had.

NINETTA: Ja. En nu voel ik me...

TOTÒ: Gelukkig?

NINETTA: Gelukkig mar tegelijk een beetje angstig.

TOTÒ: Angstig? (*lacht*) Waarom? Heb je bang van mij? (*neemt haar handen*)

NINETTA: Nee, natuurlijk niet.

TOTÒ: Weet je wat mij recht hield in de gevangenis? Jij.

NINETTA: Echt?

TOTÒ: Ninetta, de eerste keer dat ik je zag, wist ik al dat we voor mekaar bestemd waren. Jij bent het mooiste wat ik ooit gezien heb. Jij hebt iets betoverend.

NINETTA: Betoverend?

TOTÒ: Ja, elke keer als ik in jouw ogen kijk dan...*(kijkt diep in haar ogen en stopt even)*

NINETTA: Ja?

TOTÒ: Dan voel ik me betoverd.

NINETTA: *(lacht)* Als kind wou ik altijd al kunnen toveren. Truukjes met kaarten en zo. Maar ik ben geen heks met een glazen bol die de toekomst kan voorspellen hoor.

TOTÒ: Dat hoeft ook niet. *(gaat over haar wang)* Ik zie jou in een bruidskleed.

NINETTA: *(verlegen)* Totò.

TOTÒ: Het mooiste bruidskleed dat de wereld ooit gezien heeft. En kinderen.

NINETTA: Ik hou van kinderen.

TOTÒ: We zullen veel kinderen krijgen. Allemaal even betoverend als hun moeder.

NINETTA: Oh, Totò. *(kust haar)* Je zegt zulke lieve woorden dat ik haast niet kan geloven dat je voor de maffia werkt.

TOTÒ: *(draait zich om)*

NINETTA: Heb ik iets verkeerd gezegd?

TOTÒ: La famiglia, Ninetta. Maar het is dankzij onze famiglia dat we een goed leven zullen tegemoet gaan, Ninetta. We zullen niets meer tekort komen. Je zal het zien. Ninetta, trouw met mij.

NINETTA: Maar we kennen mekaar amper. Zouden we niet eerst mekaar...

TOTÒ: Daar is nog tijd genoeg voor. Ik weet nu al dat ik je voor altijd graag zal zien.

NINETTA: Totò. Jij bent pas vrij en ik ...

TOTÒ: Ik begrijp het. Geen probleem, tesora. We hebben nog tijd genoeg. Desnoods wacht ik nog tien jaar maar ik zal met je trouwen. Maar sta me toe je ondertussen rot te verwennen. *(tilt haar op en Ninetta lacht uitbundig)*

Geweerschoten. Totò schrikt en zet Ninetta neer.

Luciano, Bernardo en Calogero met Arcangella terug jardin op. Calogero is geraakt.

LUCIANO: Godverdomme! Die klootzak van een Vincenzo met een heel leger.

Iedereen neemt dekking en haalt zijn geweren boven.

Het wordt donker op het podium. Via schimmenspel zien we maffiosi met geweren de woonst benaderen. Het is Vincenzo met handlangers van Don Michele.

ARCANGEL.: Gaat het schat?

VINCENZO: Luciano, ik weet dat je daar binnen bent. Geef ons Totò. De moordenaar op Don Michele's neef, Angelo Di Carlo.

LUCIANO: *(fluistert)* Vooruit, vlucht Totò met je vriendin langs de schacht in de kelder. Neem je zus en Calogero mee. Ik en Bernardo komen zo dadelijk. *(herlaadt zijn kogels)* Smerige kutwijven. Hoeveel kogels heb jij nog?

BERNARDO: Twee.

LUCIANO: Klote.

Luciano staat recht en schiet naar de schimmen, twee vallen er neer.

LUCIANO: Oké, go. *De twee proberen te vluchten terwijl de schimmen volop het vuur openen.*

De volgende scène sluit gewoon aan op de vorige. Don Michele komt opgewandeld en steekt centraal vooraan een sigaar aan. Even later komt Vincenzo op.

DON: *(kijkt schuin achterom)* En?

VINCENZO: Ze zijn kunnen ontsnappen.

DON: Verdomme! Checca's! Kunnen jullie dan niets goed doen! *(komt dichtert tot Vincenzo)* Eerst laat je mijn neef vermoorden en nu laat je de dader met dat hele leger van me nog ontkomen ook.

VINCENZO: Het spijt me, padre.

DON: *(wuijft het weg)* Ja, ja, ja. Die klootzak van een Luciano. Ik voelde het al van in het begin dat die kerel niet te vertrouwen was. En te zeggen dat ik hem als een zoon behandelt heb. Dankzij mij was hij van straat. Dankzij mij droeg hij nieuwe kleren. *(razend)* Dankzij mij leefde hij van MIJN geld! Die hoerenzoon. Smerige verraders allemaal. Als je ze een hand geeft, willen ze een arm en als ze die arm niet krijgen dan steken ze een mes in je rug. Is er hier dan geen loyaliteit meer in Corleone?

VINCENZO: Mijn respect zal je altijd hebben, Don Michele.

DON: *(gaat naar Vincenzo en klopt op zijn wang en houdt zijn schouder vast)*
Dank je, mijn zoon.

TAFEREEL 16

Tekstprojectie: Jaar: 1957. De voorbereiding op de grote klus.

Luciano, Bernardo, Calogero en Totò op. Bernardo en Totò zitten neer.

LUCIANO: Die smerige Navarra.

BERNARDO: Het wordt tijd dat we die ouwe eens een lesje leren.

TOTÒ: *(staat op)* Ik ga erop af.

LUCIANO: *(houd hem tegen)* Nee, Totò. Doe niet dwaas. We moeten eerst aan versterking zien te komen.

CALOGERO: Daar had ik ook al aan gedacht. Ah, ze zijn hier.

Leoluca komt op met Vincenza en Filippo Marchese. Anderen kijken verwonderd op.

CALOGERO: Luciano, mijn broer Leoluca met zijn vriendin Vincenza Marchese. Ze zijn bereid om ons te vervoegen.

LUCIANO: *(schudt de hand)* Leoluca. Signorina. *(kust haar op de hand, daarna verwijzend naar Filippo)* En dit is?

VINCENZA: Dit is mijn neef. Filippo Marchese. Hij is de baas van de Corso dei Mille wijk in Palermo. Ja, ik dacht dat jullie wel alle hulp konden gebruiken.

LEOLUCA: Is ze niet schattig? Poesje.

VINCENZA: Tjgertje. *(de anderen kijken raar op bij hun koosnaampjes)*

LUCIANO: Hoeveel mankracht heb je, Filippo?

FILIPPO: Genoeg om Corleone plat te leggen.

LUCIANO: Munitie? Geweren?

FILIPPO: Een magazijn vol.

LUCIANO: Oké, dit is mijn plan...

Ze gaan in een kring rondom de tafel staan met hun ruggen naar de zaal en overleggen 'het plan'. Ninetta en Arcangella komen jardin op. Ze spelen op de grond een damspel.

ARCANGEL.: *(legt haar damschiif neer)* Je bent zo stil.

NINETTA: Ja? Dat was me nog niet opgevallen.

ARCANGEL.: Je kan je concentratie amper bij het spel houden. *(plagerig)* Heeft het misschien iets met Totò te maken?

NINETTA: Nee.

ARCANGEL.: Je bent verliefd op hem, niet?

NINETTA: Maar neen. Je zit er compleet naast. *(neemt 2 damschiifven af van Arcangella)* Wie let er hier niet op?

ARCANGEL.: *(speelt verder en glimlacht)* En toch denk ik dat je met die kerel in je hoofd zit.

NINETTA: Hij is wel charmant, ja.

ARCANGEL.: Ah, zie je wel! Geef het maar toe. Je valt op hem.

NINETTA: Maar dat is niet waar!

ARCANGEL.: *(neemt terug 2 damschijven af)* En die zijn van mij.

NINETTA: Wel verdomme, maar jij speelt vals! *(staat rechtop)*

ARCANGEL.: *(staat op)* Dat is niet waar!

NINETTA: Welles!

ARCANGEL.: Nu ben je wel wakker.

Maria en Giovanna komen op.

MARIA: Ah, dag tortelduifjes. En? Wie is aan het winnen?

NINETTA: Ik was aan het winnen alvorens zij vals begon te spelen.

GIOVANNA: Kom meisjes, jullie gaan hier toch geen maffiaoorlog beginnen. Dan had je beter Stratego gespeeld.

NINETTA: Ik vraag me af waar Totò blijft. *(De kring aan de centrale tafel gaat cour af.)*
Hij had beloofd me te komen oppikken om naar een film te gaan zien in extra breedbeeldformaat.

MARIA: Dan kan ik me al inbeelden waar die film zich afdraait. *(lachen)*

NINETTA: Maria! Het is gewoon iets nieuw. En nee, het is geen afspraakje.

ARCANGEL.: *(lacht)* Nee, natuurlijk niet. En hoe noemt de film?

NINETTA: Love me tender.

Ze schieten allemaal in de lach.

NINETTA: Wat? Wat is daar mis mee? Dat is dus wel een western.

ARCANGEL.: Een western? (*houdt haar lach in*)

NINETTA: Ja, echt.

MARIA: En wie speelt er dan in mee?

NINETTA: Elvis Presley.

GIOVANNA: (*imiteert hem*) Come on girl, eat my hot dog. (*ze lachen*)

ARCANGEL.: Ik durf wedden dat hij het nog geen tien minuten uithoudt.

NINETTA: Wie zegt dat? Jullie kennen Totò niet zoals ik hem ken.

MARIA: O, hoor nu eens. Er is hier iemand verliefd.

GIOVANNA: Ja, ja. Betrapt. Geen erg meid, zolang hij maar goed kan neuken.

NINETTA: (*ontzet*) Oh...

ARCANGEL.: Nu hoor je het eens van iemand anders.

NINETTA: Och, jullie zijn gemeen. Allemaal. (*lachen*)

Totò jardin op.

ARCANGEL.: Als je over de duivel spreekt.

TOTÒ: Wie is hier een gemene duivel?

NINETTA: Totò.

TOTÒ: Ik?

NINETTA: Nee, natuurlijk niet.

ARCANGEL.: Ze vroeg zich af waar je bleef. Ze dacht dat je haar vergeten was.

TOTÒ: Ik kan haar nog niet vergeten als ik het zou willen.

MARIA: Hoor je dat, Giovanna? (*lachen*)

TOTÒ: Klaar voor de film in Palermo?

NINETTA: Ja.

ARCANGEL.: Waar hangt Calogero uit?

TOTÒ: Hij is even nog wat inkopen doen voor een klus.

GIOVANNA: Een klus? En ik weet van niks. Typisch.

ARCANGEL.: Wat zijn jullie dan van plan?

TOTÒ: Dat vertel ik later wel eens. Nu ga ik met Ninetta naar de film. Kom.

Totò neemt Ninetta mee en de anderen blijven achter en beginnen te roddelen.

MUZIEK : overgangsfase

Suggestie: Friday Night At The Movies - Misirlou

TAFEREEL 17

Tekstprojectie: Jaar: 1958. Seizoen: Zomer. Dag: 2 augustus. De afrekening.

Twee stoelen centraal vooraan. Don rijdt mee met zijn chauffeur in een auto.

DON: Lekker weertje, niet? Ik hou van de zomer. Daar fleurt een mens van op. En straks gaan we nog naar 'La Bella Italia'. Daar weten ze tenminste wat goed eten is. Daar weten ze een man als ik te respecteren. Geen rotzooi. Wat doet die vracht met beesten hier nu? (*vrachtwagen wijkt af*) Oh, let op! Die man is gek. (*roept door fictief raam van auto*) Zou je niet uit de weg gaan, stomme boer! Weet je wel wie ik ben? Don Michele Navarra. Laat ons door, rotzak! (*vrachtwagen stopt*) Wat krijgen we nu weer? Waarom stopt die nu?

LUCIANO (*komt met een bende met bivakken en wapens op vanuit de zaal*) Don Michele Navarra.

DON: Luciano, wat doet die nu? Luciano, wat heeft dit te betekenen? (*komt met zijn wapen op de scène, zijn handlangers volgen*) Godverdomme, klootzak. Natuurlijk. Ik heb altijd al geweten dat je een hoerenzoon was. Hoor je me? Uno figlio di Puttana.

Luciano richt zijn geweer. De andere omsingelen Don Michele. Een aantal blokken ook het zicht op Don Michele af door met de rug naar de zaal te staan.

DON: Uno figlio di PUTTANA!

Black-out. Geweerschoten. Daarna een fel gedimde spot op Don Michele terwijl de bende langzaam langs de coulissen verdwijnt.

We horen het liedje 'La Vie en Rose' van Edith Piaf.

Tekstprojectie: maffiabaas van de Corleone-clan en gediplomeerd arts overleed aan de geweerschoten van Luciano's bende tijdens een rit met de auto op 2 augustus 1958. Oorlog werd weer een begrip. De Eerste Maffiaoorlog kon beginnen.

(Gedimde spot op Don Michele gaat uit. Muziek loopt verder.)

Volgende info kan via tekst en/of filmprojectie tot het publiek in beeld gebracht worden:

Luciano begon een klopjacht op alle mannen die trouw waren aan Navarra. Deze slachting duurde tot in 1963 waarbij meer dan vijftig maffiosi en sympathisanten om het leven kwamen. Luciano Leggio werd op deze manier de enige maffiabaas van Corleone met Riina als onderbaas en Bernardo Provenzano als consigliere.

In 1969 worden de drie maffiosi gearresteerd. Uiteindelijk werden ze vrijgesproken dankzij intimidatie van de juryleden en de getuigen. Hun macht was al te groot geworden en ze dreigden hun families te vermoorden. In hetzelfde jaar kwam Calogero Bagarella om het leven in het "Viale Lazio bloedbad" waar een aanslag op Don Michele Cavataio, een belangrijke maffiabaas van Palermo, werd gepland.

Pas in 1974 werd Luciano Leggio gearresteerd en gevangengezet voor de moord op Don Michele Navarra zestien jaar eerder en werd Riina het effectieve hoofd van de Corleonesi. Hij trouwde in datzelfde jaar met zijn geliefde Ninetta. Riina wilde de totale controle van de opkomende heroïnehandel in Sicilië hebben en voerde hiervoor oorlog tegen rivaliserende maffiafamilies. Zo ontstond een Tweede Maffiaoorlog.

Begin jaren tachtig orkestreerde Riina de moorden van een aantal hoog geplaatste ambtenaren, zoals rechters, aanklagers en leden van de Carabinieri. Eén van de meest high-profile moorden was die op generaal Carlo Alberto Dalla Chiesa en op bondgenoot Filippo Marchese in 1982. Verder verkreeg hij vier kinderen van Ninetta. Zijn twee zonen, Giovanni

en Giuseppe, volgden hun vader in zijn voetsporen.

In 1993 overleed Luciano Leggio in de gevangenis aan een hartaanval en werd Riina gearresteerd na een tip van een informant. De carabinieri arresteerden Totò Riina in Palermo in zijn auto bij een verkeerslicht. Riina, enigszins mollig en gekleed in een slecht zittend pak, beweerde bij zijn arrestatie een accountant te zijn. Hoewel Riina bij verstek al twee keer tot levenslang was veroordeeld werd hij nogmaals berecht en veroordeeld voor meer dan honderd moorden. Later in 1998 werd Riina nogmaals tot een levenslange gevangenisstraf veroordeeld voor de moord op Salvo Lima, een belangrijke politicus.

Nu wordt Riina vastgehouden in een maximum-security gevangenis met beperkt contact met de buitenwereld, dit om te voorkomen dat hij zijn organisatie kan leiden van achter de tralies. Meer dan \$125.000.000 werd in beslag genomen, waarschijnlijk slechts een fractie van zijn fortuin. Ook zijn beide zonen belanden achter de tralies. In november 2001 werd de toen 24-jarige Giovanni Riina veroordeeld voor vier moorden begaan in 1995. Op 31 december 2004 werd Giuseppa Riina, de jongste zoon, veroordeeld tot veertien jaar voor verschillende misdrijven waaronder afpersing en witwaspraktijken.

Riina is de hoogste maffiabaas van de Cosa Nostra en één van de grootste massamoordenaars na Hitler geworden. Hij zou voor meer dan 1000 moorden verantwoordelijk zijn.

SLOTMUZIEK + GROET

'Non, je ne regrette rien' van Edith Piaf.